

شانس ما و اردن ۵۰-۵۰ است شگرت: در تاجیکستان ما یک خانواده هستیم

یک کار تیمی انجام بدهید و بعد نتایجش را ببینید. من بدون دستیار گرجستانی و مربی بدنساز از مونه‌نگرو و همچنین دو مربی جوان تاجیک، هرگز نمی‌توانستم به موفقیت برسم. اینکه ما همه به عنوان یک تیم کار می‌کنیم، از دلایل اصلی نتایجی است که کسب کردیم. ما باید به عنوان یک تیم بازی کنیم و به عنوان یک خانواده با هم زندگی. از شگرت پرسیدیم آیا می‌داند وحدت هانوف در لیگ ایران بازی می‌کند؟ او در جواب گفت: «دقیقاً می‌دانم عضو باشگاه پرسپولیس است. وحدت از جمله بازیکنان کلیدی تاجیکستان است که کم‌اشتباه بازی می‌کند و می‌تواند از عقب زمین تیم ما را هدایت کند.» بازی بعدی تاجیکستان مقابل اردن در مرحله یک‌چهارم نهایی جام ملت‌های آسیا برگزار می‌شود. آیا شگرت قول شکست اردن را می‌دهد؟ پاسخ او منفی است: «در این جام تمام حریفان سرسخت هستند. حتی لبنان که ما شکست‌اش دادیم حریف قدرتمندی بود. بازی آسان در این تورنمنت وجود ندارد. اردن هم وقتی تا اینجا جام بالا آمده حتماً تیم خوبی است. نمی‌توانم قول بدهم یا نتیجه را پیش‌بینی کنم اما شانس دو تیم ۵۰-۵۰ است.» شگرت در پایان گفت: «زمان زیادی تا بازی ما با اردن نمانده و من سعی می‌کنم تمرکز را روی این دیدار حساس بگذارم. مرسی از شما و تمام مردم ایران که می‌دانم تیم ما را دوست دارند و نتایجش را دنبال می‌کنند.»

که خوشبختانه توانستیم به هدف خود برسیم.» شگرت درباره مسیر مربیگری خود و اینکه چطور به فوتبال آسیا رسیده هم این‌گونه توضیح داد: «وقتی در مورد مسیر من به عنوان مربی سؤال می‌کنید، باید بگویم ۴۱ سال سابقه مربیگری دارم که ۲۷ سال از آن حرفه‌ای بوده است. اما مسیر موفقیت ما با تاجیکستان در جام ملت‌های آسیا شاید برای خیلی‌ها غیر قابل باور باشد. این مسیر از ۲۷ ژانویه ۲۰۲۲ و زمانی که من قراردادم را امضا کردم آغاز شد. تغییرات زیادی در فوتبال تاجیکستان و بخصوص تیم ملی ایجاد کردیم و خیلی زود هم موفقیت‌ها از راه رسید.»

این مربی کروات-آلمانی اولین موفقیت خود با تاجیکستان را هم این‌گونه توصیف کرد: «بعد از حدود چهار ماه و نیم بود که ما اولین موفقیت بزرگ خود را به دست آوردیم. آن هم مقابل قرقیزستان که در مسابقات انتخابی جام ملت‌های آسیا رقم خورد؛ اگر اشتباه نکنم در ژوئن ۲۰۲۲. بعد از آن هم بازیکنانی که انتخاب کردیم به بلوغ تاکتیکی رسیدند؛ تا اینجا که به جمع هشت تیم برتر رسیده‌ایم.»

خیلی‌ها حضور پتر شگرت را دلیل اصلی موفقیت تاجیکستان می‌دانند. در صورتی که خودش این مسئله را قبول ندارد: «موفقیت در یک تیم با کار گروهی به دست می‌آید. در فوتبال حرفه‌ای با حضور تنها یک نفر نمی‌توان به نتیجه رسید. می‌تولد که

امیر اسدی
روزنامه نگار

کمتر کسی تصور می‌کرد تاجیکستان بتواند حتی یک پیروزی در جام ملت‌های آسیا کسب کند. این تیم اما شگفتی آفرید و نه تنها توانست به مرحله حذفی برسد بلکه در دور یک‌هشتم نهایی هم موفق شد امارات را در ضربات پنالتی شکست بدهد و در زمره هشت تیم برتر قرار بگیرد. این تیم به دلیل قرابتی که با ایرانی‌ها دارد، دوست‌داشتنی است. البته این علاقه یک دلیل دیگر هم دارد؛ حضور پتر شگرت، سرمربی کروات-آلمانی این تیم که با حرکات جذابی که به نمایش می‌گذارد، توانسته شهرت خاصی به دست بیاورد.

به همین دلیل با شگرت به صورت اختصاصی صحبت کردیم. از او در مورد شرایط تیم ملی تاجیکستان و همچنین چگونگی حضور در جمع هشت تیم برتر جام پرسیدیم که در پاسخ گفت: «اول اینکه رسیدن به این مرحله از جام هم سخت بود و هم زیبا. دو سال سخت اما موفق را در تاجیکستان سپری کردم. چون که ما اول باید بازیکنانی پیدا می‌کردیم که بتوانند نسل جدید تیم ملی تاجیکستان را بسازند. در کل کشور این کار را کردیم و سپس آنها را کنار هم قرار دادیم. سخت بود که این بازیکنان را با شخصیت‌های مختلف کنار هم قرار بدهیم، بخصوص در یک سیستم تاکتیکی متحد

شما تا پایان جام می‌مانید

مانچو یک دیوانه است!

سعید آقایی
روزنامه نگار

عربستان بی‌تردید پرطرفدارترین تیم جام بعد از میزبان است. سعودی‌ها در تمام جای‌جای شهر به چشم می‌خورند و با نشانی که تم سبز دارد، از بقیه متمایز هستند. گویی به جای دوحه در ریاض هستیم! وارد شهر دوحه که می‌شوی، همه چیز در قرق سعودی هاست. تعداد سعودی‌های حاضر در شهر به اندازه‌ای است که شهر کاملاً به رنگ سبز درآمده. به قول خودشان «دوحه ایز گرین!» هر چه به ساعت بازی نزدیکتر می‌شویم، این شور و حال بیشتر می‌شود. در یک خرق عادت جالب سوق واقف از اواسط ظهر و زیر تابش نور خورشید بدل به محل رجزخوانی سعودی‌ها شده. سوق همیشه غروب و شب هنگام پاتوق هواداران است و در روز کمتر جنبه‌های پا به آن می‌گذارد و بیشتر جولانگاه بازاریان و تجار است اما با توجه به اینکه سعودی‌ها شب هنگام بازی دارند، هواداران از ظهر به سوق آمده‌اند و بازار را روی سرشان گذاشته‌اند. فوزی یکی از اهالی بازار می‌گوید: امشب ببرند، اینجا را به آتش می‌کشند!

داخل مترو هیاهو بیشتر و شدیدتر است. هواداران سعودی با صورتک‌های رنگی، پرچم عربستان و شال‌های سبز و رفسپار اچوکیشن سیتی هستند و بازار کری خوانی و هواداری را به مترو آورده‌اند. در تمام طول مسیر مترو آرام و قرار ندارند و در واگن‌ها جای سوزن انداختن نیست. گویی قطار مختص هواداران سعودی در حال حرکت است! آنچه برای ما اتفاقات جام جهانی را یادآوری می‌کند. سال

پیش و همین ایام که بازار هواداران درون مترو بسیار داغ بود، هر زمان و در هر ترمینی که به مترو پا می‌گذاشتی، تعدادی از هواداران تیم‌ها در حال رفتن به استادیوم بودند و در مترو بساط شعار و هواداری بسیار داغ بود.

از ابتدای جام ملت‌های آسیا این اتفاق به ندرت تکرار شد به گونه‌ای که برای ما که جام جهانی و حال و هوای آن را دیده بودیم و مترو را با هواداران به یاد داشتیم، سکوت در واگن‌ها بسیار عجیب و نامأنوس بود. برای بازی با کره جنوبی هواداران سعودی اما نوستالژی سال گذشته را تکرار کردند تا به دل خاطرات جام جهانی پرتاب شویم. به اچوکیشن که می‌رسیم، در مسیر ورود به ورزشگاه جز رنگ سبز و هواداران عربی چیزی به چشم نمی‌خورد. گویی بازی در دل ریاض برگزار می‌شود.

داخل استادیوم و از میان ۴۲ هزار و اندی تماشاگر حاضر در اچوکیشن می‌توان با قاطعیت گفت که بیش از ۴۱ هزار نفر هوادار عربستان هستند و یک اقلیت ناچیز کره را حمایت می‌کنند.

در جایگاه خبرنگاران اندکی اوضاع بهتر است اما باز هم اکثریت حاضر خبرنگاران عربستانی هستند که جایگاه را قرق کرده‌اند. کنار ما در جایگاه یک خبرنگار عربستانی با دشداشه نشست؛ عبدالحمید که متولد دمام است و از ابتدای بازی‌ها در قطر حضور داشته. با او سر صحبت باز می‌شود. عبدالحمید پیش از بازی می‌گوید: «تیم ما مدعی قهرمانی است. البته مانچو مربی خوبی نیست. او دیوانه است! کدام مربی بهترین بازیکنان تیمش را کنار می‌گذارد؟» اشاره عبدالحمید به خط زدن سلمان فرج و نواف العقیدی است. ما به ادعای

او لیخند می‌زنیم و بحث می‌کنیم که با توجه به خواسته‌های عجیب ستاره‌های سعودی تصمیم مانچو درست بوده اما عبدالحمید آن را نمی‌پذیرد و می‌گوید: «تردید ندارم که این‌گونه نیست و ادعای مانچو حقیقت ندارد.»

از عبدالحمید درباره بازی‌های دیگر می‌پرسیم. او تأکید می‌کند که تقریباً نیمی از بازی‌ها را از نزدیک دیده: «بازی تمامی مدعیان را دیده‌ام. در این جام هیچ تیمی تفاوت زیادی با بقیه ندارد و فاصله‌ها کم شده. مثلاً همه انتظار داشتند که ژاپن مدعی اصلی باشد اما آنها برابر عراق شکست خوردند و بردهای آنها به زحمت و با اختلاف کم به دست آمده. یا همین کره جنوبی که برابر مالزی به تساوی رسید.»

از او درباره ایران می‌پرسیم و پاسخ می‌دهد: «بازی تیم ایران برابر امارات و فلسطین را دیدم. تیم فوق‌العاده باکیفیتی دارید. خط حمله شما واقعاً زهردار و خطرناک است و زوج طارمی و آرمون هر تیمی را به دردرس می‌اندازند.»

بازی که شروع می‌شود، عبدالحمید همانند یک هوادار در جایگاه خبرنگاران بالا و پایین می‌پرد. عبدالحمید غرق بازی است و کمتر صحبت می‌کند. گل ردیف او را ردیف می‌کند اما کره که جلو می‌کشد و عربستان را در منگنه می‌گذارد، او دیگر از شدت استرس روی پای خود بند نیست تا سرانجام گل تساوی را چو سونگ می‌زند. بعد از پایان وقت‌های اضافه و آغاز ضربات پنالتی عبدالحمید از شدت استرس قرمز شده. باخت سعودی در ضربات پنالتی همچون یک پارچ آب یخ برای اوست. عبدالحمید در پایان بازی از شدت عصبانیت حرفی نمی‌زند و تنها یک جمله می‌گوید: «ما می‌رویم، اما شما می‌مانید، تا پایان جام!»

در کنفرانس مطبوعاتی اما شرایط عجیب‌تر است. خبرنگاران عربستانی با صورتک‌های خشمگین لحظه‌شماری می‌کنند تا سرمربی ایتالیایی به کنفرانس بیاید و او را رنده کنند. مانچو تنها می‌آید و به سیاق همیشه با جملات کوتاه و بریده بریده پاسخ سوالات و انتقادات را می‌دهد. او در واکنش به خروجش از زمین پیش از زدن ضربه پنالتی آخر عذرخواهی می‌کند و مدعی است که نتوانسته خود را کنترل کند.

مانچو تأکید می‌کند که ضربات پنالتی همچون یک قمار است و از واژه لاتاری استفاده می‌کند و می‌گوید: البته که در قمار شانس تعیین‌کننده اصلی است.

سرمربی ایتالیایی در واکنش به اخراجش از تیم ملی عربستان به دلیل ناکامی در جام ملت‌های آسیا هم پاسخ جالبی دارد: «این سؤال را نمی‌فهمم. این فوتبال است و قابل پیش‌بینی نیست. ما بازی خوبی انجام دادیم و عملکردی عالی داشتیم و تنها بدشانس بودیم.»

مانچو پس از یک سؤال و جواب کوتاه کنفرانس را ترک می‌کند و عبدالحمید که حالا با پاسخ‌های مانچو عصبی‌تر شده فقط یک جمله می‌گوید: «حالا فهمیدید که چرا می‌گویم مانچو دیوانه است!؟»

جامی که برای ایران کوچک نبود...

رشد تیم‌های کافا در جام ملت‌های آسیا

سطح فنی این رقابت‌ها نیز افزایش خواهد یافت. حال اینکه از میان تیم‌هایی که زیرمجموعه کافا محسوب می‌شوند چند تیم قابلیت رسیدن به جمع چهار تیم مرحله نهایی را داشته باشند، روشن نیست اما در جامی که تیم‌های عراق و عربستان حذف شدند و در مقابل تیم‌های ازبکستان و تاجیکستان به جمع هشت تیم مرحله نهایی برسانند.

بر رشد تیم‌های منطقه کافا است و شاید در آینده شاهد تسلط بیشتر تیم‌های حاضر در این منطقه در رقابت‌های قاره پهناور باشیم.

البته درخشش تیم‌هایی که کمتر حساسی روی آنها می‌شد، محدود به تیم‌های کافا نیست و در جام ملت‌های آسیا دیدیم که تیم ملی فوتبال فلسطین با وجود مصایب که در کشورش دارد، چه طور پنجه در پنجه رقیب بزرگ گذاشت و با تیم‌های مالزی و ویتنام در مقابل قدرت‌های بزرگی همچون کره جنوبی و ژاپن چه فوتبال تحسین‌برانگیزی را به نمایش گذاشتند.

مرکزی (کافا) در این رقابت شرکت کردند که ایران در نهایت توانست به قهرمانی این دوره دست یابد. آن روز که امیر قلعه نوبی و شاگردانش موفق شدند جام قهرمانی کافا را به چنگ آورند، هیچ کس تصور نمی‌کرد که در جام ملت‌های آسیا دو تیم از مجموع شش تیم حاضر در کافا بتوانند خود را به جمع هشت تیم مرحله نهایی برسانند.

تا قبل از تقابل ایران مقابل سوریه اما حضور تاجیکستان و ازبکستان در بین هشت تیم مرحله نهایی قطعاً شد که این نشان دهنده رشد تیم‌های زیرمجموعه کافا است و نشان می‌دهد در این سطح فوتبال در حال پیشرفت است و در سال‌های آتی احتمالاً دیگر تیم‌های حاضر در این رقابت‌ها به سبب آنکه با تیم‌هایی همچون ایران، ازبکستان به عنوان مدعیان سنتی و تاجیکستان که قدرت نوظهوری در آسیای میانه است، سبب رشد روزافزون این تیم‌ها نیز خواهد شد و احتمالاً هرچه از قدمت کافا بگذرد،

حمیدرضا عرب
روزنامه نگار

روزی که تیم ملی برای حضور در مسابقات کافا اعزام شد، تردیدهای بسیاری درباره سطح این مسابقات وجود داشت و برخی کارشناسان اعزام تیم ملی فوتبال ایران به بازی‌های آسیای مرکزی را به نوعی اتلاف وقت تلقی کردند. در همین راستا نقد‌هایی هم به خود قلعه‌نوبی شد؛ برخی براین باور بودند که سرمربی تیم ملی با بردن ایران به این جام تنها در جست‌وجوی عناوین است و قصد دارد از سطح پایین این رقابت‌ها بهره‌برداری رسانه‌ای کند.

فدراسیون فوتبال اما بدون توجه به انتقادات و همه‌جملی ایجاد شده، رأی به حضور قطعی ایران در مسابقات کافا داد تا تیم ملی راهی این رقابت شود.

بجز ایران تیم‌های تاجیکستان، ازبکستان، قرقیزستان، ترکمنستان و افغانستان نیز به عنوان عضوی از فدراسیون فوتبال آسیا